

ene eller den anden under en europæisk Kamp kunde finde sin Regning ved at trænge sig herind (En Stemme: Og besøgte Kjøbenhavn!). Ja, f. Eks. besøgte Kjøbenhavn, og i det hele alt hvad han kunde have Magt til at besøgte, og saa at gøre sig Vandet og Folket saa nyttigt, som han efter Omstændighederne kunde gøre det. Kan det ærede Medlem sikre os for, at noget saadant ikke vil ske, naar vi lade være med at foretage noget til vort eget Forsvar, det kan han næppe og vil han næppe paatage sig at garantere for. Det ærede Medlem siger, at under dette Ministerium bliver der ingen Indskrænkning i Udgifterne til Militærvæsenet. Jeg forudsætter, at det, vi lide under her i Vandet, er det, som hele Europa lider under for Øjeblikket, nemlig den bebovnedede Fred, som der finder Sted her i Europa, og som vi ogsaa lide under lige saa vel som alle andre Nationer i Europa. Men naar denne Tilstand en Gang hører op, antager jeg ogsaa, den vil have den Virkning for os, at vi, selv med dette Ministerium, kunne se vore Udgifter til Militærvæsenet indskrænke. Jeg antager, at det vil saa temmelig følge af de Begivenheders Dphør, som gøre, at vi tilligemed hele det øvrige Europa for Tiden anstrænge os til hverste Evne for at forberede vort Forsvar. Saa talte det ærede Medlem om, at dette Folketing jo har Magten over Pengene. Ja, Gud bedre det for Magt, det har (Ubrødelse). Ja hvis De virkelig have den Magt over Pengene, som De tale om, saa benyt den; men det faktiskke er, at De mene at have den, men have den alligevel ikke (Ubrødelse). Ja, det sagde det ærede Medlem. Nej, De have Magten til at sige nej, men ikke til at forhindre, at Pengene alligevel blive brugte, og hvad nytter saa den Optræden fra det ærede Medlems Side? Saa siger det ærede Medlem, at Regeringen gaar modsat Folket, medens han har Folket med sig. Men nu veed han jo dog meget godt, at det langtfra er hele Folket, der er paa hans Side. Ganske vist er der et Flertal, men dog ikke nær saa stort, som det skulde synes efter det Antal Repræsentanter, han og hans Meningsfæller have her i Tinget. Det ærede Medlem veed jo meget godt, at dersom Folketingsvalgene kunde foregaa paa den Maade, at enhver Mening blev repræsenteret her i Tinget, med det Antal Stemmer, der kunde tilkomme den, vilde dette Ting saa i det mindste 2 Femtedele paa højre Side. Altsaa kan det ærede Medlem deraf slutte, at de 2 Femtedele af Folket ikke ere paa hans Side. Men nu kunde det jo dog vel gerne være, at disse 2 Femtedele, der ikke ere paa det ærede

Medlems Side, havde i alt Fald mindst lige saa megen Mod i det danske Folk i det hele, som det ærede Medlem og hans Tilhængere. Det kunde vel være, at den Retning, som han repræsenterer og giver ud for Folket, er den, der har mindst Mod her i det danske Folk, og han skulde derfor betænke sig paa med den Stilling at tale paa hele det danske Folks Vegne, som han gør. Han taler om de rolige og besindige Stemninger, der vare til Stede efter 1864. Ja, det er ganske sikkert, at efter 1864 og det store Nederlag, vi da havde lidt, var der en Tid, da der var Forknythed over os allesammen. Ingen havde egentlig ret Mod til eller Haab om, at det kunde nytte noget at gøre noget for Forsvaret i Fremtiden, men det varede ikke længe, inden dette forvandt, og saa er den Stemning kommen mere og mere op i Folket, trods det ærede Medlems ihærdige Bestræbelser i modsat Retning, at det vil være urigtigt at undlade at gøre for at forsvare vor Selvstændighed, hvad vi som Folk kunne gøre. De Herrere have det naturligtvis i deres Magt at vedtage deres Dagsorden, men om det bringer dem det Maal nærmere, at vinde deres tabte Indflydelse paa Statsstyrelsen tilbage, det turde være et stort Spørgsmaal, om det ikke netop fjærner dem fra det, som jeg tror var Meningen med den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem fra Møen forleden, at de ville til at arbejde paa en saadan Maade, at de igen kunde have Udsgit til at vinde den tabte Indflydelse tilbage, men at dette Skridt skulde kunne bidrage dertil, tror jeg ikke. Mig forekommer det, at det ikke er egnet til at hjælpe Dem til at vinde den tabte Indflydelse tilbage, men derimod vel skiftet til at fjærne Dem mere fra den Indflydelse paa Statsstyrelsen, De i dette Øjeblik have.

Krigsministeren (Bahnsen): Da det selvfølgelig ikke kan falde mig ind at komme ind paa en storpolitisk Forhandling, hverken paa Basis af Kjøbenhavns Befæstning, Middelfrundsfortet eller lignende, saa kunde jeg indskrænke mig til at henholde mig ganske simpelt til, hvad der er udtalt af de 2 ærede Medlemmer fra Helsingør (Thomsen) og fra Hjerteminde (N. Andersen), der i alt væsentligt have sagt, hvad jeg kunde ønske at sige; men jeg vil dog kun gjøre et Par korte Tilføjelser. Jeg skal ikke opholde Tinget meget længe. Det, som i den ærede Forslagsstillers Foredrag forekommer mig at være Hovedargumentet for at standse denne Sag ved en motiveret Dagsorden, var 2 Ting. Det var dels Forbindelsen af Lovforslaget med Kjøbenhavns Befæstning, som var bragt